

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
ADR: NORSK FOLKEHUSEMUSEUM
BYGDØY

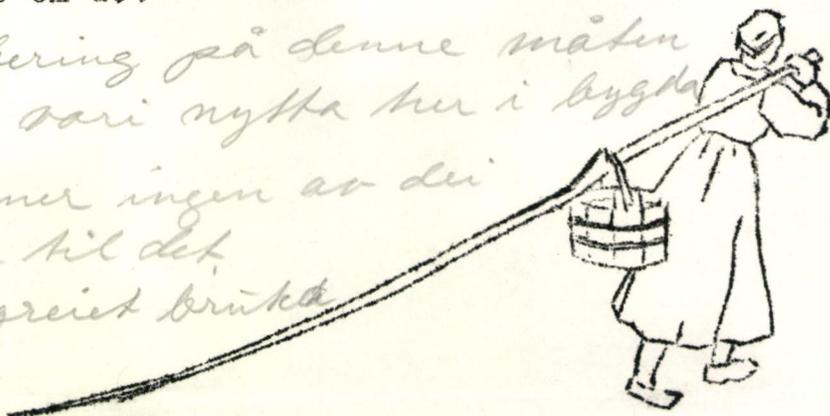
W. J.
Leksvik
Johannes Hagen

Ver gild og skriv svaret med blyant på same ark.

Tilleggsspørsmål til nr. 5 Vannbering.

I Tinn i Telemark har ein for eit par mannsaldrar sidan bore vatn på ei lang stong. Ein bar den eine enden over aksla, den andre enden drog ein etter seg på marka. Taret hekk på stonga bak ryggen at den som bar (drog). Ein liten mothake på stonga gjorde at handtaket på bøtta ikkje gleid. Stonga var såpass mjuk at vatnet ikkje skvampa over. Utanom denne opplysninga kjenner ein no denne metoden berre frå Värmland i Sverige. Det kan henda at det tidlegare har vore meir vanleg å bera vatn på denne måten. Hugsar nokon i Dykkar bygd noko om det?

*Nei, viss bering på denne måten
har mekke vari nytta her i bygda
I allfall kjenner ingen av dei
som no lever til det.
Her vart vissgreist brukt
til vassbering*

Tilleggsspørsmål til nr. 12.

Finst det noko opplysning om at ein brukar eller har bruka fiskebein og fiskehovud til brensel? *Nei*

Har ein bruka kumøkk til brensel? *Nei*

Det har vore nógda med brennved frå skogen, så det har ikkje vore naudsynt med slikt brennstoff.

1997

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING